

Jinonický KURÝR

www.jinonickykuryr.cz
redakce@jinonickykuryr.cz

KVĚTEN – ČERVEN 2014

ČÍSLO 9

ROČNÍK II.

ZDARMA

MĚSÍČNÍK

RADLICKÁ / BUTOVICKÁ – KŘÍŽOVATKA SMRTI

ULICE BUTOVICKÁ V DOBÁCH, KDY JEŠTĚ NEBYLA PROTUNATA RADLICKOU. POHLED SMĚREM OD BUTOVICKÉHO RYBNÍKA.

RADLICKÁ SPOJKA nekompromisně rozdělila kdysi rozkopanou, ale poklidnou vesničku na periferii Prahy na dvě části. Myslím, že to bylo v letech 1986–1987. Např. přebíhání dorostenců Motorletu na škvárové hřiště bylo sázkou do loterie, přechod u Tyršovy základní školy byl zcela bez výhledu, z jinonické cihelny se dalo vyjet bezpečně pouze na ulici Radlickou, dále doprava a o pár stovek metrů níže se nebezpečně otočit, aby se do Jinonic dalo dojet. Bohužel jsem byl svědkem bouračky na Velikonoce roku 1991. Starší řidička se mě ptala v blízkosti bývalé konečné autobusu č. 128, jestli jede dobře k jinonickému kinu. Lámanou angličtinou jsem ji přisvědčil, že ano. Podle mě emigrovala před x lety do Švédska a nedošla jí zákeřnost této křižovatky, jela zcela po paměti a v plné rychlosti

ji smetl autobus ČSAD. Hrůza. Jen díky svému bezpečnému Volvu přežila. Značka tam sice je, ale zcela neosvětlená a podle mě v tom byla trochu i únava.

Když si představím, že jsem jako mladý kluk obdivoval nejmenovaného jinonického motorkáře, který na stroji Jawa 350 Californian jezdil od spodního rybníka k hornímu po zadním kole... Byla to tehdy velká sázka o malé pivo, ale v dnešní době zcela nereálná, pokud by člověk nechtěl spáchat sebevraždu, či si zahrát ruskou ruletu. Po otevření nové Radlické zde bylo bouraček více než v jiných nepřehledných křižovatkách na Praze 5 či 13. Ovšem nezáměr radnice v tomto místě umístit semafor stál několik lidí život. Dlouhá táhlá zatačka svádí k rychlé jízdě ať už od Radlic či Butovic, odhadnout, jak jede vozidlo

rychle, se dá dost těžko. Pokud to tady někdo nezná a nemá připravenou nohu na plynovém pedálu, tak dlouho čeká a pak roste nervozita jeho i řidičů za ním.

Není chvilka, kdy by se tu dalo normálně přejet. Radlická radiála prý celý problém vyřeší, ale kdy to bude, to nikdo raději nekomentuje. O nebezpečném přecházení ani nemluvě, jeden řidič pouští chodce a další za ním nestihá dobrzdit. Autobus, který jede do Jinonic, si musí nadjet a poté auta v křižovatce teprve mohou bezpečně odbočit. Nevím, kolik stála zpomalovací refýž, kterou tam město před lety vybudovalo, ale mám pocit, že semafore by o moc dražší nebyly. O bezpečí zelené a červené barvy ani nemluvě. Škoda, že většina jinoníčáků o této problematické křižovatce jen špačkuje u piva.

Ing. Jan Příbýl

INZERCE

www.SalonDoma.cz

Internetový obchod s unikátními kosmetickými vychytávkami
Možnost osobního odběru či přímého nákupu ve vašem sousedství.

U kříže 627/13, Jinonice, Praha 5
300 m od stanice metra B - Jinonice

info@salondoma.cz; +420 251 610 041

Barvy Jinonice

15% sleva
na tónované barvy
platná do 30.6.2014

Color Pod vodovodem 4, 158 00 Praha 5 - Jinonice
tel.: +420 777 715 809, e-mail: info@icolor.cz, www.icolor.cz

VÝPRAVA DO PÍSKOVCOVÝCH SKAL – 2. ČÁST

JAROSLAV BOUDNÝ – dopisovatel Jinonického Kurýra, autor mnoha článků na portálech Neviditelný pes a Britské listy.

2. část povídky z knihy „Žili jsme v nevábné době“ která se odehrává v roce 1953 na jinonické Vidouli.

... ŠLI JSME OPATRNĚ DOPŘEDU

a svítili na všechny strany. Bylo tam několik ohnišť a očouzený strop, ale směrem dál už byly stěny i strop čisté. „Kde bychom měli kopat?“, řekl jsem nedočkavě. „Tady určitě nikdo nic neschoval, určitě až někde vzadu,“ řekl Jirka a šli jsme dál. Chodba se trochu zužovala a do stran byly menší chodbičky, ale krátké, tak dva, tři metry. Po chvíli jsme na stěnách viděli nějaké znaky a také šipky, které směřovaly stále dopředu. „Tam určitě něco bude,“ pronesl Karel a zrychlil krok. Postupovali jsme za ním a v tom jsme zahlédli menší chodbu, která odbočovala doleva. Posvítili jsme do ní a na jejím konci byla nějaká bedna a kolem staré hadry. Hady jsme odhodili a bednu otevřeli. Bylo tam nějaké haraburdí, ale zaujal nás kus železa, který byl kuželový a ve středu provrtaný. Podívali jsme se do něho proti baterce a zahlédli drážky jako šroubu. „To je hlaveň od kulometu,“ řekl Jirka. „Já už jsem to viděl, ale bylo to celé.“

Hrabali jsme dál a našli nějaké staré náboje do pušky a revolveru a některé prázdné nábojnice i větších rozměrů. Všechno jsme uložili do tašky. „Já bych tu bednu odtáhl a podíval se pod ní,“ navrhl Karel. Zabrali jsme a bednu kus odtáhli. Bylo to zatuchlé a byla tam asi dvě myši hnízda z těch hadrů, které se kolem válely. Jirka vzal motyčku a my jsme s Karlem svítili. Ve ztvrdlém písku se dobře kopalo a tak měl Jirka za chvíli díru, ve které byl až po kolena. Písek už byl sypký, tak Jirka písek vyhazoval ven. Najednou mu lopatka zadržela. Podívali jsme se a ze země koukal kus hadru. „To není možný, aby tam byl hadr,“ řekl překvapeně Jirka a začal za něj tahat. Ten povolil a my jsme mu pomohli, až najednou se z písku vynořila taková železná lopatka.

„Co to je?“, řekli jsme skoro najednou. „Musíme hrabat dál a uvidíme,“ řekl Jirka a začal vyhazovat písek. Po chvíli se objevila další lopatka a my jsme skoro všichni naráz pochopili, co to je. Dnešní kluci by to asi nepoznali, ale my jsme to znali z války. Byla to lehčí letecká puma s naváděcími křídélky. Postupně jsme jí vyhrabali a společně jí vytáhli ven. Mohla vážit tak deset až patnáct kilo. „Někdo si jí tady schoval, protože je jak nová,“ konstatoval Jirka. „To protože byla zabalená do hadrů, které byly od oleje,“ uzavřel jsem debatu. „Co s ní budeme dělat?“, zeptal se Karel. „No, hlásit to nebudeme, to bychom měli malér a nechat jí tu taky nemůžeme. Co kdyby jí našli nějakí malí kluci,“ prohlásil Jirka. „Napadlo mě, že bychom jí

mohli odpálit vzadu v pískovně, kde nikdo není.“ „No jo, ale jak?“, namítl jsem. „Slyšel jsem, že bomba nesmí být zahřátá, jinak bouchne. Já bych pod ní udělal oheň a schoval se daleko od ní, dokud nevybuchne,“ navrhl Karel.

„To jsem slyšel taky a souhlasím, ale dneska to neuděláme, protože je už pozdě. Vrátime se sem a zatím jí zakopeme v pískovně pod keřem,“ uzavřel Jirka naše plánování. „Já si pamatuju, že bomba měla na špičce nárazník, a když jí nosili, tak jí balili do hadrů, aby s ní někde netukli,“ upozornil jsem kluky, když jsem si matně vzpomněl, jak ke konci války nosili lidé nevybuchlé pumy na auta, která je odvážela.

„Dobře, tak jí zabalíme,“ řekl Jirka a začali jsme hledat v hadrech, které tu byly rozházené. Našli jsme starou deku a taky kus nějaké vojenské celtky. Bombu jsme zabalili a opatrně ji nesli až před jeskyni. Naproti byly keře a tak jsme našli jeden hustější a pod ním vykopali díru a bombu jsme uložili, zahrabali a naházeli na ní listí. Druhý den jsme přemýšleli, jak to uděláme, abychom jí bezpečně odpálili. „Musí mít co největší teplotu, aby vybuchla, ale to už musíme být schovaní,“ řekl Jirka. „Já mám od kluků z Waltrovky elektron, který když se zapálí, tak má strašně vysokou teplotu,“ navrhl jsem a kluci hned souhlasili. „Ale on se musí nastrohat nebo napilovat, protože hoří, jen když jsou z něho piliny,“ namítl jsem a tak jsme vymysleli, že v naší garáži ho ve svěráku napilujeme...

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE
INZERCE

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ	ŠATNY	NÁBYTEK NA MÍRU
		
<ul style="list-style-type: none"> • RODINNÁ FIRMA S 14-TI LETOU TRADICÍ • KRÁTKÉ DODACÍ LHŮTY DÍKY VLASTNÍ VÝROBĚ • GRAFICKÝ NÁVRH + KALKULACE ZDARMA • JEDNODUCHÝ 3D ON-LINE NÁVRHÁŘ NA STRÁNKÁCH 		
		
STAKO NÁBYTEK NA MÍRU S. R. O. ŠAFRÁNKOVA 1243/3 155 00 PRAHA 5 stako@stako.cz, www.stako.cz	PŘEDVÁDĚCÍ STUDIA: PRAHA 5 – KOŠÍŘE, PLZEŇSKÁ 255/163, TEL.: 257 212 414 PRAHA 7 – HOLEŠOVICE, ARGENTINSKÁ 6, TEL.: 220 876 807	www.stako.cz stako@stako.cz

KAM S UKRAJINOU

KAM S UKRAJINOU?

Komentovat dění na Ukrajině není jednoduchý úkol. Situace je velmi nepřehledná a navíc se může měnit každým dnem. Máme za sebou referendum na Krymu, který se, zdá se nenávratně, otáčí směrem k Ruské federaci. V pondělí 12. 5. 2014 byly zveřejněny výsledky také referendum v Doněcku a Luhansku, která podle prvních zpráv dopadla obdobně - drtivá většina obyvatel hlasovala pro osamostatnění oblastí, přičemž účast na referendech byla obrovská. Mezitím boje pokračovaly a ztráty se vršily na obou stranách. Kdo je v tomto konfliktu na správné straně, a jak se mají zachovat západní mocnosti v čele s USA? Na tuto otázku existují rozličné názory a každý další krok a stanovisko, které západ zaujme, se neobejde bez vlny kritiky. Učinit jakákoli rozhodnutí v takovéto situaci je přitom nelehký úkol, jehož tíhu by unesl málokdo z nás.

Na úvod pár zmínek, jak to vlastně začalo. Ukrajinská republika byla ke konci loňského roku krůček od podepsání asociální dohody s Evropskou unií. Ta upravuje vztahy mezi EU a nečlenskými státy a prakticky funguje jako předznamenání budoucího vstupu do unie. Tehdejší ukrajinský prezident Viktor Janukovyč však z podpisu na poslední chvíli vycouval. Není tajemstvím, že tak reagoval především na tlak prezidenta Ruské federace Vladimira Putina. Pro Putina byla cesta Ukrajiny směrem na západ nepřijatelná a rozhodl se zakročit a Ukrajině ekonomicky pohrozit. Janukovyč i vláda se netajili sympatiemi k Rusku a svého souseda bez větších průtahů poslechli. Tím ale spustili kolotoč událostí, který ani v těchto dnech nespěje ke konci.

HODNÝ, ZLÝ A OŠKLIVÝ

Pro obyvatele Ukrajiny, a především hlavního města Kyjev bylo ztroskotání podpisu smlouvy s EU poslední kapkou. Podle všeho (nebo alespoň podle zpráv, které se k nám dostávaly) smýšlelo obyva-

telstvo ve většině proevropsky a další cestu zpět do náruče matičky Rusi si nechtělo nechat líbit. V Kyjevě započaly mohutné protesty, které dnes již bez nadsázky přerostly v občanskou válku. Mediální obraz dění na kyjevském Náměstí Nezávislosti nám ukazoval utlačované demonstranty, kteří ze všech sil bojují za svobodu proti tyranskému režimu Viktora Janukovyče. Tento pohled na věc je ale ošemetný. Podobně, jako v občanské válce v Sýrii, bojovali proti vládnoucímu režimu vedle demokraticky smýšlejících občanů radikální skupiny. I kvůli tomuto vývoji se stává situace na Ukrajině čím dál tím nepřehlednější a na mnoha místech tak obyvatelstvo odmítá jak směřování na Východ, tak současnou vládu v Kyjevě.

Tak či tak, pestré spektrum demonstrantů, hojně podporovaných západem, nakonec dotáhlo revoluci do konce a vláda padla. Ani samotní demonstranti však nepovažovali tento výsledek za jednoznačné vítězství. Vláda sice padla a prezident Janukovyč utekl ze země. Sen o nepolitické vládě se ale rozhodně nesplnil. Nová, prozatímní vláda, která v Kyjevě vznikla pod vedením premiéra Arsenije Jaceňuka je ze dvou třetin sestavena z opozičních politiků a zastoupení opravdových lidových bojovníků za svobodu je v ní minimální. Navíc hrozí reálné riziko, že oligarchové, kteří podporovali bývalou vládu, se pouze přesunuli k novým tvářím, ale princip fungování země se nemění.

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

Protesty v hlavním městě Ukrajiny, které si vyžádaly v první vlně víc než sto mrtvých, přičemž dnes jich je již mnohonásobně více, sledovalo Rusko téměř mlčky. Není se čemu divit. V Soči probíhaly Olympijské hry, které byly pro Vladimira Putina životně důležité. Světu chtěl ukázat velkolepost své země, a ač byly přípravy mnohdy hektické, nakonec se mu to podařilo. Rusko dokonce získalo největší počet medailí. Úkol byl tedy splněn a Putin mohl upřít svůj zrak jiným směrem. A to přesněji směrem k Ukrajině. Velký problém Ukrajiny, stejně jako dalších postsovětských republik, je vysoké procento obyvatelstva hlásící se k ruskému občanství. Vedle demonstrantů, kteří bojovali za pád

Janukovyčovy vlády se tak začaly na scéně objevovat také mohutné hlasy opačného názoru. Lépe řečeno proruského názoru. Poloostrov Krym, na kterém je koncentrace Rusů největší, vyhlásil nedlouho po pádu vlády autonomii a začal uvažovat o připojení k Rusku. Tamější parlament spustil jednání s Moskvou a na 16. 3. vyhlásil referendum o připojení Krymu k Rusku. A nebylo překvapením, když v referendu o připojení Krymu k Rusku zvítězila tato možnost více než 96 %. Západ i současná kyjevská vláda označily referendum za nelegitimní a krize se začala prohlubovat. Ruský prezident Vladimir Putin zjistil, že západ pro něj nepředstavuje dost silnou hrozbu, jelikož z dnešního hlediska mu zabrání Krymu „prošlo“. Zároveň se po vzoru „nového ruského“ poloostrova začal i na dalších místech především východní Ukrajiny zvedat odpor proti kyjevskému převratu. Sankce, které proti Rusku USA a EU uvalily a uvalují zatím, alespoň podle postoje samotného Putina, přílišný dopad nemají. V „druhé studené válce“, jak je stupňující se konflikt mnohdy nazýván vypadá Rusko, jako rychlý dravec proti své neohrabané kořisti. Nutno však vzít v potaz, že západ, který reprezentuje především EU a USA, svá rozhodnutí sestavuje, na rozdíl od Ruska, v rozsáhlých demokratických debatách. Navíc, jak již bylo zmíněno na začátku, musí být velmi ostražitý, jelikož důsledky a zodpovědnost za svá další rozhodnutí si ponese sám.

DEMOKRACIE PANUJE

Kroky západních zemí jsou navíc bržděny právě nepřehledností celého konfliktu. Podle údajně demokratických hlasování jsou lidé se situací v zemi nespokojeni a rádi by zatím minimálně v Doněcké a Luhanské oblasti nezávislost. Na druhou stranu k nám proudí zprávy o manipulacích, podvodech a přímých bojích, které referenda provázejí. Výsledek tak nemusí ani vzdáleně odrážet opravdovou náladu v zemi. Informace. To je to, co je pro správné zaujetí postoje k Ukrajině potřeba. Obavy z dalšího rozpínání ruského státu jsou však na místě. A přestože chápu tíhu rozhodování, situace si ji bohužel žádá.

Jan Rys

TŘI STA LET ŠKOLSTVÍ V JINONICÍCH

V letošním roce 2014 bychom si měli připomenout, že uplyne celých 300 let od doby, kdy bylo v Butovicích zahájeno školní vzdělávání mládeže. Bylo to v době, kdy školní docházka nebyla povinná. Ta byla zavedena až za panování císařovny Marie Terezie výnosem z roku 1772 a povinnost vzdělávání vstoupila v platnost až v roce 1774.

Zásluhu o zavedení výuky v našich obcích - Jinonicích a Butovicích - lze připisat Ferdinandovi Vilémovi Schwarzenbergovi, který zdejší panství koupil v roce 1684 a v roce 1714 zřídil školu. Umožnil tak vzdělávání dětí na místním panství.

Vyučovalo se v hostinci, který byl na místě dnes již neexistující restaurace Na Staré. K výuce sloužila jedna místnost, vybavená tehdy zcela běžným nábytkem. Prvním učitelem byl Jakub Beneš. Po něm pak nastoupil v roce 1738 Josef Čermák, který zde i bydlel. Všichni žáci bez rozdílu věku se učili stejné látce. Jednalo se o školu takzvaně triviální. Vyučovalo se jen čtení, psaní a jednoduchým počtům, a samozřejmě i náboženství a hudbě. Není asi náhodou, že v době vzniku školy byla zřízena i fara, která byla v budově dnešního velkostatku (zajímavé je, že v jedné obci byl kostel a ve druhé fara). Ve škole se tehdy věnovalo hodně času výuce hudby, a tak učitel musel umět hrát na několik nástrojů - určitě to byly varhany a zpravidla housle. Učitel měl taktéž za povinnost řídit kostelní hudbu a žáci byli vedeni ke zpěvu při církevních bohoslužbách.

Dědic panství Jan Adolf ze Schwarzenberga se pak v roce 1739 zasloužil o výstavbu školní budovy na místě dnešní „staré školy“ (v současnosti je zde Waldorfská škola). Byla to sice budova jen o jedné třídě, ale i to byl na tehdejší dobu pokrok, zvláště když podle tehdejších hodnocení byla „slušně vybavena“.

Od roku 1744 až do roku 1760 na škole učil Isidor Sčeta, po něm nastoupil Antonín Heřman, který zde v roce 1799 zemřel. Následně převzal školu

PŮVODNÍ STARÁ ŠKOLA, DNES WALDORFSKÁ. BUTOVICKÁ 228/9

Jan Heřman, pravděpodobně syn zemřelého, který zde působil až do své smrti v roce 1824. Dalším učitelem byl František Čapek. V roce 1836 byla stará škola zbořena a na jejím místě postavena budova nová - pravděpodobně měla jen přízemí a patro bylo přistavěno o něco později.

V roce 1839 přišel na školu učitel jménem Adolf Čapek (není známo, zda byl příbuzným Františka Čapka) a působil zde až do své smrti v roce 1872. Jeho následníkem byl Karel Vítek. Za jeho působení byla v roce 1879 otevřena druhá třída a o něco později i třída třetí. Vítek se stal řídícím učitelem a dostal posilu dalších tří spolupracovníků. V roce 1889 měla škola již čtyři třídy a v roce 1894 se stala úplnou pětitřídní školou. Chodili do ní děti nejen z Jinonic a Butovic, ale i z Klukovic, ze samot v Prokopském údolí i z dalších míst.

Je zajímavé, že v Jinonicích a Butovicích začala školní docházka dětí o 60 let dříve, než státem nařízená výuka v roce 1786, na Zlíchově 1788 a v Košířích teprve až v roce 1803!

Po připojení Jinonic a Butovic k Praze v roce 1922 se začal počet obyvatel prudce zvyšovat a škola nemohla přílivu nových žáků stačit. Proto město rozhodlo o výstavbě nové školní budovy v ulici Mezi Lány, ale to je již další etapa školství v Jinonicích a Butovicích.

Z historických podkladů zpracoval

Miroslav Studený

INZERCE

TIRÁŽ

JINONICKÝ KURÝR

ČÍSLO 9, ROČNÍK II.

ŠÉFREDAKTOR

SVATOPLUK BARTOŇ

ZÁSTUPCE ŠÉFREDAKTORA,

GRAFICKÁ ÚPRAVA

MARTIN JAROLÍMEK

SPORTOVNÍ REDAKTOR

SPRÁVA WEBU

JIŘÍ ZACH

KULTURA

LUBOŠ KŘIVANEC

KOREKTURA

JANA TÁTEROVÁ

EDITOR

MILAN LOUCKÝ

ADRESA REDAKCE

ZÁLUSKÉ 94/49

PRAHA 5 – JINONICE

158 00

KONTAKT

redakce@jinonickykuryr.cz

dopisy@jinonickykuryr.cz

608 745 433

608 806 202

JINONICE LIVE

VYDAVATEL

SVATOPLUK BARTOŇ B+B

PRAHA 5, ZÁLUSKÉ 94/49

PSČ 15800

IČO 40850226

Vychází v nákladu

4 000 ks měsíčně.

Roznášeno do:

2 996 doručovacích adres

1 001 firem v regionu

NA NIŽE UVEDENÉM ÚČTU

PŘIJÍMÁME DOBROVOLNÉ FINANČNÍ

PŘÍSPĚVKY URČENÉ K PODPOŘE

JINONICKÉHO KURÝRA

BANKOVNÍ SPOJENÍ

2400410577 / 2010

FIO BANKA

MK ČR E 21243

NEURONLINE

Spolehlivý internet pro byty, rodinné domy i firmy.

- Ceny internetu od 297,- Kč měsíčně a bez dlouhodobých úvazků.

- Individuální řešení pro kanceláře, obchody či restaurace.

- Profesionální technická podpora s hotline 24h denně.

www.297.cz / info@297.cz / tel: 226 216 906 nebo gsm: 722 701 091

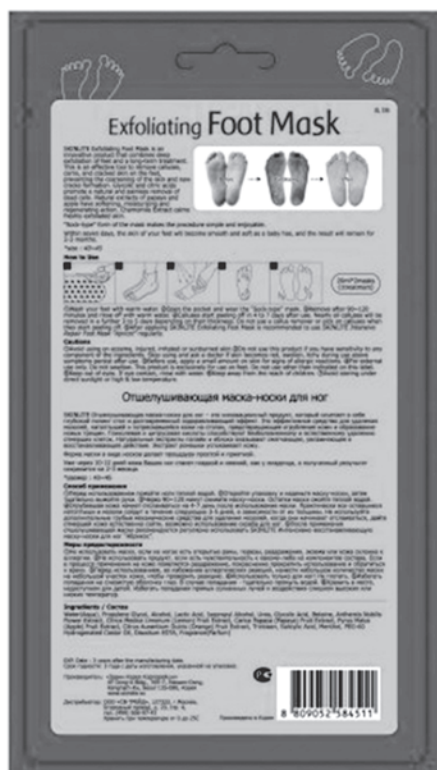
DOMÁCÍ PEDIKÚRA – ZÁZRAK Z ASIE

JEDEN Z NEJVĚTŠÍCH A NEJNOVĚJŠÍCH HITŮ DOMÁCÍ PEDIKÚRY – SAMOSLUPOVACÍ MASKY NA NOHY ZNAČEK SKINLITE A PUREDERM.

Vaše nohy jsou celý den uzavřeny v botách v průměru cca 15 hod., přičemž teplota obuvi se může pohybovat až kolem neuvěřitelných 40 stupňů Celsia. Takže se opravdu nemůžeme divit, že jsou na konci dne nohy oteklé, unavené a kolikrát i dosti bolavé. Pravidelné ošetření a péče v podobě pedikúry se rozhodně vyplatí a vaše nohy vám budou vděčné. Pokud jste ještě tak neučinili, doporučujeme Vám vyzkoušet peelingovou masku na nohy ve tvaru ponožek.

Pro ty, co ještě o tomto zázraku neslyšeli, jsme připravili rozhovor se zástupkyní e-shopu Salon doma paní Svatavou Kraevskou. (www.salondoma.cz)

Samoslupovací ponožky - odkud tento hit pochází?

Tento výrobek pochází z Koreje, výrobcem je světově uznávaná firma Adwin, která se specializuje na výrobu jednorázových masek pro péči o pokožku, vlasy a tělo značek Skinlite a Purederm. V sortimentu této značky jsou zastoupeny opravdové kosmetické vychytávky, jakými jsou například 3D pletové masky, hydrogelové masky nebo již zmiňované peelingové ponožky.

Jak ponožky fungují?

Samoslupovací maska na nohy je speciální péčí o chodidla ve formě ponožek. Během dvou týdnů postupně odstraní veškerou ztvrdlou kůži na chodidlech, pokožku viditelně zjemní a zvláční. Nežádoucích účinků se opravdu bát nemusíte, maska obsahuje především přírodní ingredience, výtažky z papáji, heřmánku, citrónu,

pomeranče a jablka.

Co se děje s našimi chodidly po aplikaci kouzelných ponožek?

Proces odlupování pokožky je velice individuální, většinou nastupuje do pátého až sedmého dne, v některých případech ale také až desátý den po aplikaci. Poté se pokožka postupně začíná odlupovat a během následujících sedmi dní dochází k její úplné obnově.

Jak dlouho efekt vydrží? Kolikrát bychom tuto kůru měli aplikovat?

Opět je to velmi individuální. Některé zákaznice opakují aplikaci po dvou měsících, avšak pokud o pokožku chodidla pravidelně pečujete, může se maska aplikovat i v delším časovém intervalu.

Jaké jsou výhody samoslupovacích ponožek?

V každém případě jde o jednoduchou proceduru, kterou můžete provést v pohodlí svého domova. Ušetříte tím spoustu času a především neriskujete žádná nechtěná kožní onemocnění. Navíc máme ověřené, že ztvrdlá kůže se obnovuje mnohem později než po mechanickém odstranění u profesionální pedikérky. Také cena je velmi příznivá, tuto zázračnou pedikúru pořídíte již za pouhých 199 korun!

Chcete-li mít opět krásnou a hladkou pokožku na vašich chodidlech, najděte si chvílku pro sebe a dopřejte svým nožkám tu nejlepší péči v podobě peelingové masky na nohy.

Tento hit můžete zakoupit v pohodlí vašeho domova za velmi příznivé ceny. Kde? V internetové prodejně:

www.salondoma.cz
nebo kamenném obchodě:
U Kříže 627/13, Praha 5
Telefon: 603 258 423

JINONICE TROCHU JINAK – 3. ČÁST (GEOCACHING)

USEDLOST ŠMUKÝŘKA Místo, kam míříme s geovýbavou tentokrát, si ce není přímo v Jinonicích, ale kousek za hranicemi Jinonic, v Košířích, ovšem nedaleko od minulé keše. Usedlost Šmukýřka má svoji keš trochu netradičně umístěnou, ale nehledá se špatně.

Samotná usedlost (původně se místu říkalo Stárka) je rozhodně doložená už z patnáctého století. Usedlost (stejně jako mnoho jiných, kterými se to kolem Prahy jen hemžilo) sloužila zemědělským účelům. Šlo o větší či menší stavby za Prahou, které stály u vinic, jež byly udržovány kolem Prahy. Většinou na nich žil hlídač s rodinou a pracovníci, kteří vinici obhospodařovali, ale hodně jich bylo upůsobeno i tak, aby na nich mohl

přespát či strávit několik dní majitel vinice a přitom netrpěl přílišným nepohodlím. Staré viniční domky se dochovaly dost dlouho, mnoho jich bylo zbořeno až při modernizaci Prahy, při budování tramvajové sítě, nových obytných ploch, ale některé chátrají nebo jsou bořeny až v dnešních dnech. Právě Praha 5, resp. oblast Smíchova, Radlic, Jinonic nebo Košíř, byla usedlostmi přímo protkaná, většinu z nich ovšem po celé Praze připomínají už jen názvy ulic či zastávek MHD.

O samotné Šmukýřce se dozvídáme později – až koncem 17. století, i když název bude asi starší – pravděpodobně motivovaný pojmenováním „šmukýři“, což byli obchodníci s okrasnými a ozdobnými

předměty (z německého der Schmuck). Usedlost je ovšem doložená až z roku 1713, přestavěna do dnešní podoby klasicistního letního sídla se zemědělským účelem byla kolem roku 1820. Vystřídalo se na ní (jako i předtím na Stárce) mnoho majitelů, důležitá je návštěva malíře Mikoláše Alše. Dvacáté ani dvacáté první století usedlosti moc neprospělo – po dobu, co byl vlastníkem stát, dlouhou dobu chátrala, zrekonstruována byla v sedmdesátých letech, kdy také začala přicházet o zahradu, která je z velké části zastavěna.

Šmukýřka už svoji starou slávu asi těžko nabude, ale stále zůstává jako svědek doby rozvinutého pražského vinařství.

PhDr. Ladislav Janovec, Ph.D.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKY

1) Ke kterému klášteru patřila původní vinice Stárka?

2) U stanice metra Radlická stojí budova ČSOB. Jak se jmenovala usedlost postavená kousek za kostelíkem sv. Jana Nepomuckého, na kterou by se zaměstnanci banky dívali z okna, kdyby nevyhořela a nebyla v devadesátých letech zbourána?

3) Podle jedné usedlosti je pojmenována dětská kniha, která byla vydána před několika lety a má popisovat život na usedlosti. O kterou usedlost jde?

Odpovědi pošlete na mail soutez@jinonickykuryr.cz – slosování proběhne 9. 6. 2014

Hlavní Cena:

Výherce obdrží od Společnosti Neuron online slevu 50 % z instalace internetu nebo vzorek pivních speciálů v hodnotě 600 Kč.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE

Jak byl zhruba dlouhý jinonický vodovod? Kde byly na území Prahy další historické vodovody? Kde se v centru Prahy nachází pozůstatek lanovky a kam vedla?

Odpovědi zní:

- 1) Jinonický vodovod z 18. století byl dlouhý cca 1 kilometr. 2) další historické pražské vodovody jsou: Jezerka – Vyšehrad, Hradní, Břevnovský
3) Mimo lanovky na Petřín a v ZOO byl v roce 1891 zahájen provoz „Eskalátoru na Letnou“, který byl provozován do roku 1915.

Výherce soutěže:

ING. MIROSLAV SKALSKÝ

Degustační set kvalitního vína v hodnotě 500 Kč

Výherci gratulujeme!

Výherce bezplatného měsíčního připojení k internetu Neuron online Jan Šedivý (vlevo), přebírající cenu od Josefa Kolaříka ze společnosti Neuron online.

Výherce sady pivních speciálů Marcel Ševčík (vpravo), přebírající cenu od Josefa Kolaříka ze společnosti Neuron online.

ROK S JINONICKÝM KURÝREM

Po roce vydávání **Jinonického Kurýra** máme dojem, že se nám podařila věc takřka nemožná - v dnešní době plně elektronických reklam a netových médií vydávat tištěný měsíčník bez dotací.

Místní firmy, které mají snahu zvedat své tržby, již dávno zjistily, že regionální tisk je pro ně velice důležitý. Na druhé straně bez těchto společností by naše mikroredakce nevydala jediné číslo. Ceny naší reklamy se i tak pohybují hluboko pod cenou nejmenovaného nečteného měsíčníku.

Podle nás Jinonický kurýr alespoň z části splnil to, co jsme si

přáli - pospojovat místní obyvatelstvo. Mnozí - a překvapivě i ti, co nejsou místní - se zajímají, jak to tady bylo dřív. E-maily, fotografie, náměty, články a reportáže nám vždy udělají radost. Zajímavá témata budeme vydávat i nadále. Nezapomeneme ani na ta ožehavá - například problematiku Vidoule. Pro mediální dialog chceme uvolnit místo všem stranám.

Dobrý pocit máme, když přinese každý měsíc kamelot od místní babičky pekáč buchet. Paní se vždy ptá: „*Tak jaké další téma máme, chlapci?*“ Také moc díky všem, kdo přispěli do naší kasy! Samozřejmě je stále dost i toho, co se nám ještě

nepovedlo, například rozšířit region o sousední obce. Dvanáctistránka a celobarevný tisk je pro nás zatím jen hudba budoucnosti.

Začali jsme také pravidelně soutěžit o pivní speciály, šumivá vína či připojení k internetu zdarma. Díky Divadlu Radka Brzobohatého máme jednou za čas k dispozici vstupenky na jejich báječná představení. Náš asi největší úspěch je to, že nejmenovanou televizní společnost zaujal jeden náš článek natolik, že o tom natočila dokument. Jako dar jsme obdrželi fotografii od světoznámé agentury Reuters.

Svaťa Bartoň, vydavatel

VELKÉ DÍKY PATŘÍ VŠEM, KDO NÁM POMÁHALI A POMÁHAJÍ. ZEJMÉNA TO JSOU:

Martin Jarolímek, Jana Taterová, Milan Loucký, Jirka Zach, Luboš Křivanec

DÁLE PAK: Vlasta Třešňák, Martina Menšíková, Ernesto Čekan, Pavlína Mourková, Michal Zeman, Neal Kováč, Jaroslav Boudný, Milan Šimáček, Václav Gatarik, Eva Fuchsová, Jarda Vik, Maruška Grygerová, Jitka Drahošová, František Čuba, Petr Pinc ml, Matěj Ruppert, Jiří Kurzweil, Jan Bartoň, Zdeněk Pechar, David Kruliš, rodina Macháčková, Fanda Příbyl, Zdeněk Rončka, Jiří Kalaš, Jaroslav Kohout.

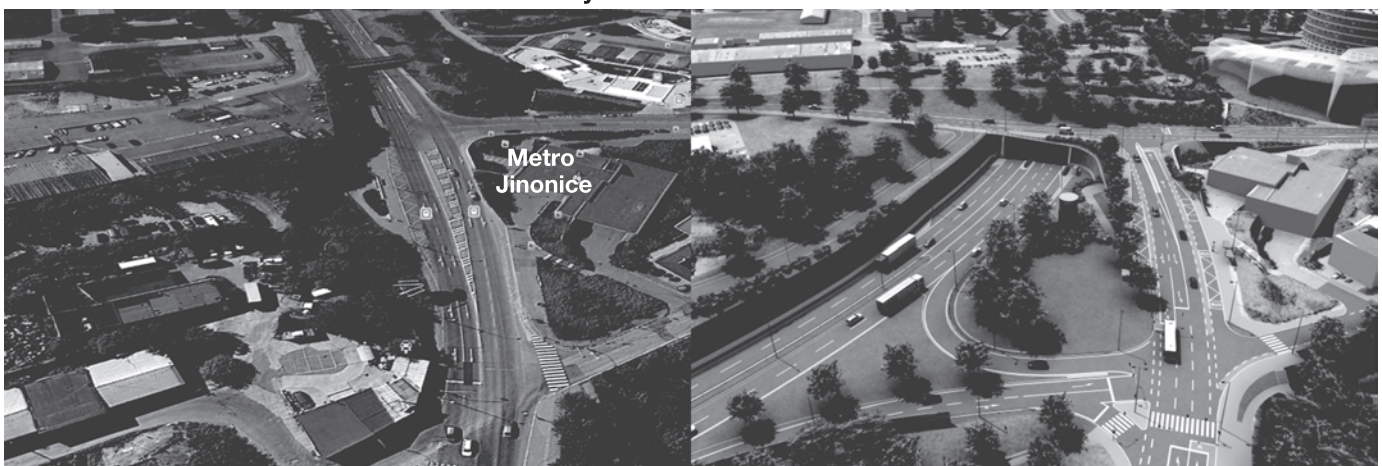
Poděkování patří i firmám: Tempo Tours, Cotton Bar, Stako, Auto technik Zralý, Neuron online, Vlasové studio CHIC, Vinotéka Matěj, Výuka angličtiny NOW, Bistro Sport Bartoň Ladislav, Auto z Dovozy, Truhlářství Papírník, Německá škola v Praze, Auto BB, Top 09, Aldig, iColor, Málinka, Vanity Hair, Probika, Divadlo Reflektář, Finnem, Masáže Churavá, Ugori XDent, Úpravy zelené Rangelov, Sokol Jinonice, Galerie Nové Butovice, Mini Golf Butovice, Golden Pacific Café...
Předem se omlouváme těm, na které jsme zapomněli.

JINONICE PŘED A PO STAVĚ RADLICKÉ RADIÁLY

Mimoúrovňová křižovatka mezi metrem Nové Butovice, Zámečkem a čerpací stanicí na CNG

Řešení radiály zahloubením u metra Jinonice

SPORT

HISTORIE MOTORLETU Jubilejní patnáctý rok trvání klubu slaví mužstvo A návratem do II. třídy, když v sezóně utrpělo pouze dvě porážky. V rámci oslav výročí byl sehrán přátelský zápas s SK Spartou Košíře, jejíž hráči a fanoušci byli přivedeni do Jinonic s hudbou a po zápase se konala taneční zábava. Do nového roku 1928 se šlo s velkou chutí a hned v lednu se konal karneval sportovců v hostinci Na staré, který se velmi vydařil i po finanční stránce. Po té fotbalové se však již tolik nedařilo a mužstvo se v soutěži neudrželo a sestoupilo. V dalším roce ale přišel obrat a dobrými výkony na hřišti se dokázalo mužstvo Jinonic opět vrátit do II. třídy. Podíleli se na něm hráči J. Beneš, Krepindl,

Mošnička, Šamonil, Dvořák, F. Beneš, Želina, Diviš, Papírník, Dvorský a další. V tomto roce se změnil i název klubu na SK Praha XVII a změnou prošlo i fotbalové hřiště. Byly postaveny první dřevěné šatny, vznikla i provizorní umývárna (studna s pumpičkou a u ní necky) což byl oproti převládání v hostinci Na růžku opravdový pokrok.

VOLEJBAL ECOS – JINONICE A 1:3 (18, -20, -23, -23)

Jinonice začaly první set na slunečné straně hřiště a i díky tomu soupeř svoji hru kontroloval a vybuřoval si dostatečný náskok. Druhý set se podařilo zvládnout i díky střídání. Ve třetím a čtvrtém se obě mužstva přetahovala o vedení, ale nakonec se oba podařilo dotáhnout díky zkušenostem do vítězného konce pro tým Jinonic a získání prvních tří bodů v jarní části.

HANSPAULSKÁ LIGA

Obě jinonická mužstva mají své zástupce v top tabulkách 7. ligy, která čítá více než 120 týmů. Po šestém odehraném kole tabulce střelců vedou Jan Hrabě z Integrity Jinonice s 15 góly na kontě. V top 20 brankářů je na 13. místě se 104. minutami bez inkasované branky gólman mužstva RAF Jinonice Jiří Zach.

VÝSLEDKY TELEGRAFICKY

FOTBAL

4. 5. 2014

Vyšehrad – Motorlet A 4:0

10. 5. 2014

MOTORLET A – LOUŇOVICE 0:2

11. 5. 2014

Motorlet B – Třeboradice 1:3

Integrita Jinonice – Brøndby codein IF 3:1

BASKETBAL

1. 4. 2014

VSK Iuridica – TJ Sokol Jinonice 56:20

KALENDÁŘ AKCÍ

19. 5. 2014 20.15

RAF Jinonice – Canary FC (hř. Stodůlky)

24. 5. 2014 10.15

Motorlet A – Litol

25. 5. 2014 18.45, 17.00

F3N FC B – Integrita Jinonice (hř. SK Dáblice)

Motorlet B – Uhříněves

28. 5. 2014 18.00

Sokol Jinonice A – Břevnov

31. 5. 2014 11.00

Mistrovství ČR a Prahy formací – akrobatický rock and roll (Sportovní hala Lužiny)

I zde může být vaše reklama!

INZERCE

FOTBAL

UHELNÉ SKLADY – MOTORLET B

V derby se sousedem s opačné strany vidoulského kopce sehrál rezervní tým Motorletu výborný první poločas, ve kterém se podařilo vstřelit soupeři dvě branky. Nejprve se trefil už v 5. minutě Belán. Aktivní hra nesla ovoce a v 15. minutě po rychlé kombinaci Belán – Šafránek – Kundelásek, který celou akci zakončil obstrělením brankáře Kopeckého. Poté odvrátil tři velké šance domácích brankář Frank a v poslední minutě prvního poloča-

su přidal třetí branku opět Kundelásek. Uspokojení tříbrankovým vedením ztratili hráči Motorletu pohyb a dostali se pod tlak, který vyústil v branku domácích v 59. minutě. Naštěstí se již nepodařilo vsítit Uhelným skladům další branku a tak tři body za výhru brali hráči Motorletu.

Frank – Jírec, Jaroš (71. Eppert), Kučera, Tobolka – Belán, Svoboda, Šafránek, Stříbrský (88. Skipala) – Měska (80. Hák), Kundelásek (86. Syrovátka). Trenér: David Lukeš.

Bistro SPORT

Ladislav Bartoň

V areálu SK Motorlet

PRANOSTIKY

„Je-li v květnu večer tráva zarosena, hojně bude vína, hojně sena.“

„Chladno a studené mlhy v máji hojnost ovoce a sena dají.“

„Je-li už máj zahradníkem, není stodal milovníkem.“

CITÁT MĚSÍCE

„Pokud jsme na cestě, musíme se snažit, aby každý příští den byl vždy lepší než ten předchozí.“

Epikuros

PŘIDALA: JANA TÁTEROVÁ